

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
(ΠΑΛΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ)
ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
22 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. Νόμιζε πως ερχόταν προς αυτόν άνθρωπος με πελώριο ανάστημα και βρόμικη όψη, όμοιος με το είδωλο νεκρού. Μόλις τον είδε ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί το όνομά του.

Καθώς ο Οκταβιανός επέστρεφε στη Ρώμη μετά τη νίκη του στο Άκτιο, τον προϋπάντησε κάποιος άνθρωπος κρατώντας ένα κοράκι. Το είχε εκπαιδεύσει να λέει τα εξής: «Χαίρε, Καίσαρα, νικητή στρατηγέ». Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι. Το αγόρασε λοιπόν για είκοσι χιλιάδες σηστερτίους. Το παράδειγμα αυτό παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει σε ένα κοράκι τον ίδιο χαιρετισμό. Για πολύ καιρό κόπιαζε μάταια. Κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσής συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου!».

Ενώ η Καικιλία, η σύζυγος του Μετέλλου, αναζητούσε γαμήλιο οiwνό για την κόρη της αδερφής της σύμφωνα με τις πατροπαράδοτες συνήθειες, η ίδια δημιούργησε τον οiwνό. Δηλαδή, μια νύχτα καθόταν σε ένα μικρό ιερό με την κόρη της αδερφής της και περίμενε μέχρι να ακουστεί κάποια φωνή που να ανταποκρινόταν στο σκοπό τους.

B1. squalidā: **squalidiores**
similem: **simillimum**
effigiēi: **effigies**
quidam: **cuiusdam**
parem salutatiōnem: **parium salutationum**
diu: **diutius**
more prisco: **mos priscus**
omen nuptiale: **omina nuptialia**
sacello quodam: **sacellum quoddam**
nocte: **noctium**
aliqua: **aliqui**

B2 Existimāvit: **existimavissemus**
venire: **veniendo**
aspexit: **aspicereris / aspicerere**
concepit: **concipere**
cupīvit: **cupient**
redīret: **redeuntis**
instituerat: **instituto**
dicere (το πρώτο του κειμένου): **dic**

Ave: **avete**
interfuit: **interesse**
emere: **emisse**
docēret: **docuissetis**
petit: **petendo**
fēcit: **fieret**
persedēbat: **persederint**

Γ1.α. magnitudinis: είναι γενική της ιδιότητας στο **hominem**
effigiei: είναι δοτική αντικειμενική στο **similem**
Caesaris: είναι γενική του ενδιαφερομένου προσώπου στο απρόσωπο **interfuit**
milibus: είναι αφαιρετική της αξίας (συγκεκριμένης υλικής αξίας) στο ρ. **emit**
filiae: είναι δοτική προσωπική χαριστική στο ρ. **petit**

Γ1.β. Sutor quidam eo exemplo incitatus est.

Γ2 α. ut corvum doceret parem salutationem:

- Δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση (καταφατική).
- Εκφέρεται με υποτακτική, όπως όλες οι βουλητικές προτάσεις, διότι το περιεχόμενό της είναι απλώς κάτι το επιθυμητό. Ειδικότερα εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού, διότι εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (**incitavit**) και αναφέρεται στο παρελθόν. Ισχύει ο κανόνας της ιδιομορφίας στην ακολουθία των χρόνων, καθώς η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της (συνχρονισμός της δευτερεύουσας με την κύρια πρόταση, στο μυαλό του ομιλητή).
- Συντακτικά λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα **incitavit** της κύριας πρότασης.

dum aliqua vox congruens proposito audiretur:

- Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση (καταφατική).
- Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική (**dum** + υποτακτική) διότι εκφράζει προσδοκία-επιδίωξη. Ειδικότερα με χρόνο παρατατικό (**audiretur**), διότι εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (**persedebat**) και δηλώνει το υστερόχρονο στο παρελθόν.
- Συντακτικά λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα **expectabat** της κύριας πρότασης.

Γ2β. Quo aspecto, Cassius timorem concepit. (νόθη αφαιρ. απόλυτη)

Caecilia, uxor Metelli, more prisco omen nuptiale **petens** filiae sororis, ipsa fecit omen. (συνημμένα στο Y Caecilia)

Γ2γ. Caecilia, **quae** uxor Metelli **erat**.